

at forkaste Lovforslaget uden at vedtage denne Dagsorden. Jeg vil derfor henstille til Fler-tallet i Udvalget at tage Dagsordenen tilbage.

Ordføreren (Leth): Det interesserede mig at høre den meget ærede Justitsministers sidste Udtalelse; thi ved en Afbrudelse til mig erklærede den meget ærede Minister, at han var enig, med det ærede Medlem fra Viborg (Klein) om, at Amtmanden ikke har en saadan Myndighed, som jeg paastod, til at paalægge Underdommeren at supplere Underjøgelsen i den ene eller den anden Retning; men det forekom mig, at den meget ærede Minister dog modificerede sine Udtalelser i den Retning ikke saa ganske lidet. Den meget ærede Minister talte om, at naar denne Sag skulde stilles paa Spidsen, kunde det maaste være tvivlsomt, om det ikke laa i Underdommerens egen Interesse, at han rettede sig efter, hvad Amtmanden forlangte i saa Henseende for ikke senere at risikere at faae et Paalæg af vedkommende Overdomstol til at gjøre det. Det er altsaa saaledes, som jeg sagde, at Amtmanden, hvor han finder sig foranlediget dertil — og det sker nu og da — paalægger Underdommeren at supplere vedkommende Underjøgelse nærmere i de Retninger, som Amtmanden nu opgiyer, og at Amtmanden har en ligefrem Ret dertil. Selv om man vil stille det paa Spidsen, anser jeg det for at være saa meget mindre tvivlsomt, som det er en given Sag her i Landet, at ikke Dommen, men Forundersjøgelsen i Justits-jager i høi Grad ligger under Politiets Myndighed og Kontrol.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgtreds (S. Holm) stal jeg i Anledning af den Udtalelse, vi nys hørte fra ham, sige, at jeg nu har konfereret her paa Stedet med Medlemmerne af Udvalgets Fler-tal om, hvorvidt der efter den Stilling, som den meget ærede Justitsminister indtager til den foreslaaede Dagsorden, maatte være Anledning til at tage denne tilbage, saaledes at det, der kommer til at foreligge for Thinget, kun er Spørgsmaalet om Fremme eller Regtelse af Sagens Overgang til 3die Behandling, og efter denne Konference med Fler-tallet af Udvalgets Medlemmer har jeg da overbevist mig om, at Fler-tallet efter det Væserede ønsker, at Dagsordenen tages tilbage, og det stal jeg altsaa hermed tillade mig at gjøre.

Formanden (Høgsgbro): Det af Udvalgets Fler-tal stillede Forslag til en Dagsorden er taget tilbage af Fler-tallet. Maa jeg spørge, om Noget optager den? (Op-hold). Da dette ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Ordføreren (Leth): Da Dagsordenen saaledes er bortfalden, vil det kun foreligge Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling, og jeg kan — ligeledes paa Fler-tallets Begne — indstille, at denne Overgang negtes.

Formanden (Høgsgbro): Den ærede Ordfører vil ikke negte, at der tillige foreligger Spørgsmaal om en anden Affattelse af Lovforslaget (Ordføreren [Leth]: Det er ganske rigtigt).

Blem: Det, der har givet mig Anledning til at begjære Ordet, forøvrigt kun for et Par korte Bemærkninger, var den ærede Justitsministers Udtalelser om, at Amtsraadet paa Bornholm var bleven forespurgt om dets Stilling til denne Sag, og den ærede Justitsminister ansaa Amtsraadet for den rette Repræsentation for Bornholm angående denne Sag, saaledes hørte og noterede jeg den ærede Ministers Udtalelse. Dette kan jeg ikke rigtig forstaa, jeg kan ikke være enig med den ærede Minister deri. Jeg finder, at den rette Repræsentation for Bornholm findes her paa Rigsdagen, og at de rette Repræsentanter for Bornholm ere de bornholmske Rigsdagsmænd, hvor Spørgsmaalet er om at vedtage, forandre eller ophæve Love. Det kan forøvrigt ikke falde mig ind at underkjende den Betydning, Amtsraadets Stilling til denne Sag forøvrigt kan have; men naar vi bornholmske Repræsentanter i Løbet af et helt Aar have talt med Folk, have haft Spørgsmaal fremme paa Møder og Vignende og have faaet den Opfattelse, at Befolkningens store Fler-tal gennemgaaende, i det Mindste foreløbig, holder paa at beholde disse Retstilstande, kunne vi Rigsdagsmænd nok betragte vor Mening som det rette Udtryk for Stemningen paa Den. Det undrer mig Noget, at jeg ikke har hørt et eneste Ord om det, jeg særlig har betonet, at det var af Hensyn til, at man snart, ventede den store Retsreform forelagt og behandlet, at man paa Bornholm foreløbig foretrak at beholde de nuværende Retstilstande. Det kunde forøvrigt interessere mig navnlig at høre fra den ærede Justitsminister, om man ikke kunde vente den forelagt i en nær Fremtid. Jeg kunde ogsaa ønske at udtale en kort Bemærkning i Anledning af det, der særlig er fremdraget som maaste det vigtigste Moment i denne Sag, den vigtigste Anledning for Høiesteret til at fremsette sit Andragende, nemlig Sagernes tilfredsstillende Behandling. Af de 60 Domme, som i de 10 Aar fra 1878—87 ere faldne for Bornholms Ved-